

Posudek vedoucího k bakalářské práci

Jméno a příjmení studenta: Veronika Pavlasová

Téma bakalářské práce: Postoje mladistvých k problémům genderové rovnosti

Bakalářská práce se tradičně dělí na část teoretickou a praktickou, přičemž praktická část seznamuje s přípravou empirického výzkumu, s jeho realizací a obsahuje interpretaci získaných výsledků.

Veronika Pavlasová si zkomplikovala situaci zvolením tématu z oblasti kontroverzní genderové ideologie především v teoretické části, kde usiluje o ujasnění genderových pojmů a o srovnání genderového pojmosloví. V tomto směru od první verze práce odvedla velký kus práce a její teoretická část představuje určitý ucelený pohled na genderovou problematiku, přičemž se jí podařilo vyhnout největším extrémům této ideologie.

Těžiště své bakalářské práce však Veronika Pavlasová zřejmě vidí v části empirického výzkumu. V.P. provedla kvantitativní výzkum s dotazníkovým sběrem dat na dvou gymnáziích, což již byl výzkumný záměr, který ústil i ve výzkumnou hypotézu. Šlo o komparaci studentů pražského a mimopražského gymnázia.

Hypotéza 1: Pro studenty 3. ročníku gymnázia v moderní době není rozdělení genderu rozhodující.

Hypotéza 2: Názory studentů z menšího města (Havlíčkův Brod) jsou oproti velkoměstu (Praha) ve vztazích ke genderovým stereotypům konzervativnější.

Hypotéza 3: Genderové postoje studentů ovlivňuje prostředí, ve kterém vyrůstají (byt/rodinný dům).

První dvě hypotézy autorka zamítla a pouze třetí hypotéza byla na základě výsledků přijata.

Výzkum zmapoval základní orientační názory a postoje studentů na mužské a ženské role a rozdělení domácích prací mezi partnery. Lze předpokládat, že názory na rozdělení domácích prací reflektují do značné míry skutečnost. Srovnáme-li názory na volný čas mužů a žen s realitou před padesáti lety, je vidět velký posun ve směru k narovnání.

Příprava, realizace i interpretace výzkumu jsou na solidní úrovni, bez výraznějších metodologických chyb. Výzkum a interpretace nepřinášejí nějaké zásadní nové poznatky, studentka pracuje s daty systematicky, tvůrče a se zaujetím. Z práce je patrné, že data neinterpretovala pouze z povinnosti, ale že jí problematika zajímá a poznávací aktivity s daty ji baví.

Konkrétní připomínky.

„Genderovou rovností rozumíme schopnost člověka se rozhodovat, aniž by byl omezován genderovými rolemi“. Potom jsou všichni muži genderově nerovni, protože se nemohou rozhodnout rodit.

„Diskriminace je jakákoliv situace, v rámci které se s určitým člověkem zachází jinak než s ostatními lidmi z důvodu jeho příslušnosti k určité sociální skupině nebo kategorii.“ Potom když s ženou, kterou miluji zacházím jinak, tak ji diskriminuji. Přeci s každým zacházím jinak podle jeho a mé sociální role. Kdo se chová stejně k rektorovi jako ke spolužákovi nebo k vrátnému. Dokonce se stejným člověkem se zachází jinak v odlišných situacích. Ke stejnému člověku se policista chová jinak, když k němu přijde na zkoušku či ho zastaví na silnici při překročení povolené rychlosti.

Nejlepší pedagogika je ta, v níž se s každým dítětem zachází jinak.

„Při setkání s nepříznivým jednáním v totožné situaci, to znamená, pokud s ženou bylo jednáno jinak než s mužem nebo k občanovi romského původu bylo přistupováno s jinými podmínkami než k občanovi bílé pleti, hovoříme o přímé diskriminaci.“

Co znamená přistupovat s jinými podmínkami? Pokud muže na rozdíl od ženy nelíbám, tak je diskriminuji. Když v metru na schodech pomohu ženě s kufrem, tak ji diskriminuji.

Uvedené axiomy jsou axiomy totalitní společnosti. Naopak ideální je přistupovat ke každému jedinci jako k jedinečné bytosti a chovat se k němu na základě této jedinečnosti.

„Zatímco pokynem dochází k diskriminaci třetí osoby tím, že ji za nadřizeného, na jeho popud, provede podřízená osoba. U navádění je aktérem ta osoba, která k diskriminačnímu chování navádí okolí (Fialová aj., 2007).“

Už slovo aktér naznačuje, že jde o člověka, který provádí akci. Trestní právo přímo počítá s naváděním k trestnému činu.

Genderovi odborníci mají zřejmě problém se znalostí českého jazyka, tak lze vysvětlit vymezování pojmů, které je v rozporu s obsahovým územ českého jazyka.

„Veřejnost je pak velmi zaskočená, když žena projeví dominantní chování nebo odmítavý přístup.“ Jak autorka přišla na to, že je někdo zaskočen, když žena projeví odmítavý přístup. To probíhá v každém okamžiku na x místech dnes a denně.

„Od chlapců a mužů se naopak očekává určitý první krok a jejich sexualita by měla být živelná. Svádění a dobývání je pro ně druh adrenalinu, otázkou zůstává, zda je toto opravdu jejich sexualita nebo je to pouze model společnosti (Juráňová a Cviková, 2003)“

Autorky by měly vědět, že i u zvířat je sexuální chování ritualizované. Součástí vývoje kultury je kultivace sexuálního chování. Projevy živelné sexuality mužů jsou některá znásilnění. To autorky ((Juráňová a Cviková, 2003) očekávají od mužů? Nejsou poněkud genderově schizofrenní?.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

V Praze, dne 3.9.2018

doc. PhDr. Petr Sak, CSc.